

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8CoCsp/14/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1317203443
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Krajčo
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1317203443.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Krajča a členiek senátu JUDr. Jany Vičkovej a JUDr. Moniky Holickej v spore žalobcu: Wüstenrot stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom Grösslingova 77, Bratislava, IČO: 31 351 026, zastúpeného: SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., , so sídlom Štefánikova 8, Bratislava, IČO: 36 853 186, proti žalovanej: H. D., R.. XX.XX.XXXX, T. D. C. XX, U.: I. D., R.. XX.XX.XXXX, T. D. C. XX, T., o zaplatenie 20.446,78 EUR s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 30. októbra 2019, č.k. 8Csp/8/2017-272, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie na základe čiastočného späťvzatia žaloby zastavil konanie v časti o zaplatenie istiny v sume 600 eur s príslušenstvom, žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 17.650 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 18.250 EUR od 29.12.2016 do 30.04.2019, s úrokom z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 18.150 EUR od 01.05.2019 do 20.05.2019, s úrokom z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 18.050 EUR od 21.05.2019 do 12.06.2019, s úrokom z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 17.950 EUR od 13.06.2019 do 18.07.2019, s úrokom z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 17.850 EUR od 19.07.2019 do 19.08.2019, s úrokom z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 17.750 EUR od 20.08.2019 do 18.09.2019, s úrokom z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 17.650 EUR od 19.09.2019 do zaplatenia, a to tak, že žalovanej povolil dlžnú sumu zaplatiť v mesačných splátkach vo výške mesačnej splátky 100 EUR do kalendárneho mesiaca marca roku 2020 vrátane a vo výške mesačnej splátky 250 EUR od kalendárneho mesiaca apríl roku 2020, tak, že mesačné splátky sú splatné vždy do 15. dňa každého kalendárneho mesiaca počnúc prvým mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom tento rozsudok nadobudne právoplatnosť až do úplného splatenia s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky riadne a včas bude mať za následok splatnosť celého plnenia. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol a žalobcovi priznal proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 56 %.

2. Vykonaným dokazovaním mal prvoinštančný súd preukázané, že dňa 23.09.2015 žalobca a žalovaná uzatvorili písomnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXX/XXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie medziúveru žalovanej na preklopenie obdobia do pridelenia cieľovej sumy a vzniku nároku na stavebný úver. Cieľová suma medziúveru bola stanovená na 25.000 EUR s fixnou úrokovou sadzbou 5,99 % p.a. pri splnení všetkých podmienok zabezpečenia návratnosti medziúveru. Medziúver žalobca poskytol na základe žiadosti žalovanej ku zmluve o stavebnom sporení číslo XXXXXXXX. Podľa Čl. I. bod 3. uzavretej zmluvy sa žalovaná zaviazala finančné prostriedky medziúveru použiť na konkrétny

účel - rekonštrukciu nehnuteľnosti. Podľa Čl. II. zmluvy sa žalobca zaviazal vyplatiť žalovanej finančné prostriedky medziúveru po splnení konkrétnych zmluvných podmienok. Podľa Čl. II. bod 3. zmluvy žalovaná bola oprávnená požiadať žalobcu o zálohovú výplatu finančných prostriedkov medziúveru vo výške 80 % cieľovej sumy s povinnosťou predložiť originály dokladov preukazujúcich účelové použitie v lehote max. 12 mesiacov od vyplatenia zálohy. Podľa Čl. III. bod 1. zmluvy vyplatená časť medziúveru sa začína úročiť dňom jeho vyplatenia. Úroky sa vypočítavajú pri každej zmene zostatku medziúverového účtu a k celkovému zostatku sa pripisujú ku koncu kalendárneho štvrťroka. Podľa Čl. III. bod 3. zmluvy sa žalovaná zaviazala počas celej doby splácania medziúveru realizovať mesačne platbu vo výške 0,50 % z cieľovej sumy na medziúverový účet na úhradu úrokov z poskytnutého medziúveru a poplatkov súvisiacich s medziúverom (splátka medziúveru). Predpokladaná dĺžka trvania medziúveru je maximálne 101 mesiacov a končí pridelením stavebného úveru. Podľa Čl. III. bod 5. zmluvy z dôvodu splácania úrokov z medziúveru a vytvorenia kapitálu t.z. nasporenej sumy, ktorá je jednou z podmienok pre pridelenie stavebného úveru mala byť žalovanou poukazovaná mesačná suma vo výške 250 EUR, ktorú stavebná sporiteľňa rozúčtuje na sporiteľský a medziúverový účet. Podľa Čl. IV. bod 4. zmluvy stavebný úver je poskytnutý ku zmluve o stavebnom sporení č. XXXXXXXX, cieľová suma 25.000 EUR v očakávanej výške 12.557 EUR s fixnou úrokovou sadzbou 6,00 % p.a. Podľa Čl. VII. bod 1. zmluvy ak je klient v omeškaní so zaplatením ktorejkoľvek splátky medziúveru alebo stavebného úveru má stavebná sporiteľňa právo úročiť vzniknutý nedoplatok na riadnych splátkach dodatočnou úrokovou sadzbou 25 % p.a. s okamžitou splatnosťou. Podľa Čl. VII. bod 2. zmluvy ak klient mešká so zaplatením dvoch splátok medziúveru, stavebného úveru alebo ak napriek písomnej upomienke nezaplatí niektorú zo splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace od doručenia upomienky... je stavebná sporiteľňa oprávnená v prípade ešte nedočerpaného medziúveru alebo stavebného úveru obmedziť alebo úplne zastaviť jeho čerpanie. Podľa Čl. VII. bod 3. zmluvy ak klient nezaplatí niektorú zo splátok na základe upomienky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, je stavebná sporiteľňa oprávnená požadovať okamžité splatenie úveru. Podľa Čl. VII. bod 5. zmluvy v prípade žiadosti o okamžité splatenie medziúveru stavebná sporiteľňa zúčtuje dlžnú sumu na medziúverovom účte s nasporenou sumou na sporiteľskom účte ku dňu žiadosti o okamžité splatenie. Podľa Čl. VII. bod 7. zmluvy klient sa zaväzuje a) splatiť celý zostatok pohľadávky aj s príslušenstvom na základe výzvy stavebnej sporiteľne, b) uhradiť stavebnej sporiteľni aj zmluvnú pokutu. Podľa Čl. IX. bod 3. zmluvy ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) (v čase uzatvorenia zmluvy) medziúveru je 6,52 % a stavebného úveru 6,67 %. Podľa Čl. IX. bod 4. zmluvy celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť za medziúver (vypočítaná v čase uzatvorenia zmluvy) 12.975 EUR a za stavebný úver 14.441,67 EUR. Podľa Čl. IX. bod 5. zmluvy priemerná hodnota RPMN na typ spotrebiteľského úveru porovnateľný s medziúverom, platná ku dňu podpisu zmluvy, zverejnená za príslušný kalendárny štvrťrok je 10,74 %. Podľa Čl. IX. bod 6. zmluvy odplata pri poskytnutí spotrebiteľského medziúveru klientovi ako spotrebiteľovi, ktorú tvoria úroky, poplatky a iné odplátne plnenia alebo iné náklady, dohodnuté pri podpise zmluvy, vyjadrená v percentách zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov za rok je 7,21 %. K dotknutej zmluve bola pripojená príloha č. 1 obsahujúca výšku, počet a termíny splátok úrokov a iných poplatkov a tiež príloha č. 2 obsahujúca súhrnný prehľad obsahujúci lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov. Z prílohy č. 2 vyplývajú presné dátumy a konkrétna výška plánu platieb zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Z prehľadu platieb klienta, zaúčtovaných poplatkov a iných nákladov zistil, že splátky medziúveru, ktoré mal klient zo zmluvy zaplatiť predstavujú sumu 12.625 EUR (101 x 125), splátky stavebného úveru 14.441,67 EUR; so zaúčtovaním poplatku za poskytnutie medziúveru 300 EUR, poplatku za ročný výpis z medziúverového účtu v sume 50 EUR, poplatku za ročný výpis z úverového účtu v sume 25 EUR, úrokmi v medziúvere v sume 13.096,81 EUR a úrokmi v stavebnom úvere 1.874,90 EUR. Poukázal tiež na to, že podľa § 12 bod 2. písm. a) VOP pre stavebné sporenie FLEXIBIL stavebná sporiteľňa môže požadovať okamžité splatenie stavebného úveru resp. medziúveru najmä, ak stavebný sporiteľ - poberateľ stavebného úveru resp. medziúveru v určených termínoch mešká so zaplatením dvoch splátok alebo nezaplatí niektorú zo splátok na základe upomienky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Dňa 24.09.2015 žalovaná požiadala žalobcu o čerpanie finančných prostriedkov - medziúveru v sume 80 %. Listom označeným ako "oznámenie o výplate" zo dňa 21.10.2015 žalobca písomne oznámil žalovanej, že na základe jej požiadavky bol jej medziúverový účet číslo XXXXXXXX/XXXX zaťažený výplatom. Platba bola realizovaná bezhotovostným prevodom v prospech účtu žalovanej v sume 16.533 EUR a v sume 3.467 EUR čo spolu predstavuje 20.000 EUR. Žalobca zároveň oznámil žalovanej, že na medziúverovom účte má k dispozícii ešte 5.000 EUR. Listom označeným ako "oznámenie o začiatku splácania úveru" zo dňa 20.11.2015 žalobca písomne požiadal žalovanú, vzhľadom na výšku vyčerpaného úveru, aby s účinnosťou od 01.12.2015 mesačne najneskôr do 16.

dňa v mesiaci poukazovala sumu vo výške 250 EUR v prospech účtu XXXXXXXX/XXXX. Z výpisu zo sporiteľského účtu 2015 mal preukázané, že celková nasporená suma vrátane štátnej prémie za rok 2015 vo výške 4,81 EUR predstavuje 79,34 EUR a z výpisu medziúverového účtu 2015 zistil, že dňa 21.10.2015 došlo k vyplateniu medziúveru žalovanej v celkovej sume 20.000 EUR. Dňa 15.12.2015 žalovaná zaplatila prvú splátku vo výške 250 EUR. Z výpisu z medziúverového účtu do 31.12.2016 vyhotoveného dňa 27.02.2017 vyplýva, že žalovaná uhradila ďalších 6 splátok v sume á 250 EUR, a to dňa 11.01.2016, 18.02.2016, 12.04.2016, 13.06.2016 a 12.07.2016. Žiadnu ďalšiu platbu následne nerealizovala, celkovo teda uhradila sumu 1.750 EUR (7 x 250) a konečný stav účtu predstavoval do 24.02.2017 sumu 20.465,51 EUR. Listom zo dňa 28.11.2016 označeným ako "výzva pred žiadosťou o okamžité splatenie úveru" vyzval žalobca žalovanú na zaplatenie nedoplatku 660,60 EUR pozostávajúceho z nedoplatku 502,95 EUR, úrokov z omeškania 8,59 EUR, poplatku za upomienku 19 EUR a splátky za december 2016 v sume 130,06 EUR, a aby pokračovala v pravidelnom mesačnom splácaní riadnych splátok prípadne navrhla spôsob úhrady nedoplatku. Zároveň žalovanú upozornil oprávnenie žiadať okamžité splatenie zostatku úveru v predpokladanej výške 20.386,35 EUR. Napokon žalobca listom zo dňa 28.12.2016 označeným ako "žiadosť o okamžité splatenie úveru" vyzval žalovanú na okamžité splatenie celého zostatku úveru v celkovej výške 20.446,78 EUR. Zároveň uviedol, že od uvedeného termínu sa zvyšuje platná úroková sadzba pre celý zostatok úveru o 5,00 % p.a. nad pôvodne dohodnutú úrokovú sadzbu. Predmetná žiadosť bola doručená žalovanej dňa 05.01.2017.

3. Takto ustálený skutkový stav veci po právnej stránke v napadnutej zamietajúcej časti posúdil podľa § 3 ods. 1, § 37 ods. 1, § 39, § 52 ods. 1,2,3,4, § 53 ods. 1, 2, 5, 6, 9, 11, § 53 ods. 4 písm. k), § 54 ods. 1,2,3, § 121 ods. 3, § 563, § 565, § 566 ods. 2 a § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, 3, 8, § 2, § 7 ods. 1, § 9 ods. 2, § 11 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 479 Obchodného zákonníka, § 2 ods. 1,2 § 4 ods. 1 písm. a), § 7 ods. 3 a 5, § 8 ods. 1 a 2, § 9 ods. 1 a 2, § 11 ods. 1 písm. a) až c) a § 11 ods. 3, zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení a vo vzťahu k lehote na plnenie podľa § 232 ods. 3 a 4 C.s.p. a dospel k záveru, že vo veci samej je žaloba dôvodná iba čiastočne. Poukázal na to, že na základe predložených listinných dôkazov bolo v konaní nesporným najmä to, že žalobca a žalovaná dňa 23.09.2015 uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej formou medziúveru sumu 20.000 EUR za účelom rekonštrukcie nehnuteľnosti. Nesporným v konaní bolo, že žalovaná pred podaním žaloby zaplatila žalobcovi celkom 2.350 EUR a po podaní žaloby zaplatila žalobcovi sumu celkom 600 EUR. Sporným bolo, či dotknutá zmluva samotným žalobcom označená ako zmluva o spotrebiteľskom úvere, obsahuje všetky zákonné náležitosti vyžadované pre takú zmluvu, či nedošlo k rozporu s dobrými mravmi, či je platná alebo nie a či obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a sporná tak bola aj výška žalobou uplatneného nároku. V prvom rade konštatoval, že predmetný spor má charakter spotrebiteľského sporu, a preto bolo potrebné zisťovať, či takáto zmluva obsahuje všetky zákonom ustanovené náležitosti. Poukázal na to, že v rámci predbežného právneho posúdenia vzhľadom na konkrétne námietky žalovanej a to napríklad, že zmluva neobsahuje RPMN (ktorá je uvedená v zmluve v Čl. 9 bod 3 zmluvy spolu s predpokladmi pre výpočet RPMN), uviedol, že sa javí, že zmluva spĺňa všetky náležitosti, ktoré táto zmluva spĺňať má. Išlo však iba o predbežné právne posúdenie, ktorým súd nie je viazaný. Skutočnosť, že dotknutá zmluva obsahuje náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere však nemení to, že súd ex offio skúma podmienky a obsah takej zmluvy nielen v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z., ale aj v zmysle všeobecných ustanovení upravujúcich spotrebiteľského zmluvy (§ 52 a nasl. OZ). Po vykonanom dokazovaní pritom zistil, že dotknutá zmluva neobsahuje riadne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a v spojení s ustanoveniami Občianskeho zákonníka tiež obsah predmetnej zmluvy spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (žalovanej). Spotrebiteľské zmluvy pritom také ustanovenia obsahovať nesmú a ex lege sú považované za neprijateľnú podmienku následkom ktorej je neplatnosť takej podmienky (§ 53 ods. 5 OZ). Konštatoval, že zmluvné podmienky uvedené v dotknutej zmluve nie sú vyjadrené ani určito, ani jasne a ani zrozumiteľne. Zo zmluvy a jej príloh vyplýva, že žalovaná mala splácať poskytnutý medziúver v mesačnej splátke 125 EUR, pričom veriteľ žiadal plnenie mesačnej splátky 250 eur. Táto suma vo výške 250 eur bola v zmysle zmluvy odporúčanou výškou mesačnej platby (Článok III. bod 5. zmluvy). Z prílohy č. 1 pritom vyplýva, že výška mesačnej splátky medziúveru je 125 eur, ktorú mala žalovaná platiť v počtom 101 mesačných splátkach. Rovnaká výška splátky medziúveru v sume á 125 EUR vyplýva aj z prílohy č. 2 zo súhrnného prehľadu obsahujúceho podrobné lehoty a podmienky splácania. Zo zmluvy pritom vyplýva, že celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť za medziúver je 12.975 EUR (Čl. IX. bod 4. zmluvy). Podľa výpočtu predmetnej sumy potom mesačná splátka medziúveru mala predstavovať sumu 125 EUR, čo pri počte 101 mesačných

splátok predstavuje sumu 12.625 EUR ako to vyplýva z prehľadu platieb ID 32271, z ktorého vyplýva aj to, že veriteľ zaúčtoval žalovanej sumu 300 EUR ako poplatok za poskytnutie medziúveru a sumu 50 EUR ako poplatok za ročný výpis z medziúverového účtu. Zo zmluvy však vyplýva, že žalovaná má nárok na bezplatné vydanie výpisu z úverového účtu (Čl. IX. bod 10. zmluvy). Bez ohľadu na uvedené, celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť predstavuje súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru (v tomto prípade v sume 20.000 EUR) a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, ktorými sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní, poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úveru a ktoré sú veriteľovi známe. Pokiaľ teda žalobca ako celkovú čiastku medziúveru uviedol sumu 12.975 EUR, tento údaj nie je správny, keďže evidentne išlo o náklady spotrebiteľa, ku ktorým bolo minimálne potrebné pripočítať sumu úveru 20.000 EUR. Celkovou čiastkou medziúveru, ktorú musela žalovaná zaplatiť by potom bola suma 32.975 EUR. Veriteľ je povinný uviesť určité a zrozumiteľné podmienky poskytnutia a splácania úveru (§ 7 ods. 3 písm. c) zákona č. 310/1992 Zb.) a zo zákona tiež vyplýva zákaz požadovať od stavebného sporiteľa, ktorý je fyzickou osobou - nepodnikateľom úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu stavebného úveru alebo iného úveru alebo účtu alebo za zrušenie účtu, na ktorom je vedený takýto úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou úverového vzťahu (§ 7 ods. 5 zákona č. 310/1992 Zb.). Z listín, ktoré predložil v konaní samotný žalobca však vyplýva, že žalobca ako veriteľ napríklad účtoval žalovanej poplatok 300 EUR za poskytnutie úveru, a sumy 19 EUR, 5 EUR, 15 EUR a 10 EUR ako poplatky za upomienky, taktiež poplatok 5 EUR respektíve 12 EUR ako poplatok za vedenie účtu a 50 EUR ako poplatok za ročný výpis z medziúverového účtu. V konaní bolo preukázané, že žalobca ako veriteľ dňa 21.10.2015 poskytol žalovanej ako spotrebiteľovi medziúver v sume 20.000 EUR. Nesporným v konaní tiež bolo, že žalovaná v rámci splátok uhradila žalobcovi počtom 7 platieb á 250 EUR, čo predstavuje celkom 1.750 EUR. Po podaní žaloby uhradila 6x platbu á 100 EUR, teda celkom 600 EUR. Z poskytnutého medziúveru žalovaná zaplatila sumu celkom 2.350 EUR. Aj keď uvedená zmluva o úvere je uzavretá platne, neobsahuje riadnym spôsobom uvedené podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v dôsledku čoho je potrebné túto zmluvu považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Najmä neobsahuje celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, ktorá je údajom povinne uvádzaným v zmluvách o spotrebiteľských úveroch a ktorú tvorí súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom /§ 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z.z./.

Predmetná zmluva o úvere teda neobsahuje minimálne jednu podstatnú náležitosť spotrebiteľskej úverovej zmluvy, pričom absencia čo i len jednej takej náležitosti sankcionuje zmluvu a teda veriteľa tým, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zákon č. 129/2010 Z.z. jasne a zrozumiteľne ustanovuje náležitosti, ktoré musia byť v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedené a súd ex offio prihliada na to, či zmluva o spotrebiteľskom úvere tieto povinné náležitosti obsahuje. Keďže dotknutá zmluva neobsahuje minimálne jednu obligatórnu náležitosť (celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť), zmluvu je potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Zároveň však zdôraznil, že veriteľ je povinný vo vzťahu k spotrebiteľovi konať s odbornou starostlivosťou a zmluvné dojednania uvádzať a dojednávať tak, aby boli jasné, určité a zrozumiteľné. Žalobca ako veriteľ, ktorý uzatváral dotknutú zmluvu v rámci výkonu jeho podnikateľskej činnosti, mal právny úkon nielen urobiť jasne a zrozumiteľne, ale najmä tak, aby postupoval s odbornou starostlivosťou vo vzťahu k žalovanej ako spotrebiteľovi, a aby zmluva spĺňala všetky riadnym spôsobom uvedené zákonom predpísané náležitosti, a to najmä v prípade, keď predkladá spotrebiteľovi tzv. formulárovú zmluvu, do obsahu ktorej spotrebiteľ nezasahuje, a ktorej obsah nie je výsledkom individuálnych dojednaní strán. Veriteľ je pritom povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou aj schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru (§ 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.). Ak veriteľ nekoná s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru a v prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.). Za také hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Veriteľ také posudzovanie schopnosti splácať úver v konaní nepreukázal. Žalovaná pritom v čase podpisu zmluvy mala už iný minimálne jeden ďalší spotrebiteľský so spoločnosťou PROFI CREDIT Slovakia, a.s. s mesačnými splátkami á 81,82 EUR pri poberaní starobného dôchodku cca 550 EUR mesačne. Na uvedenú skutočnosť poukázal aj

z dôvodu, že žalovaná v priebehu súdneho konania opakovane uviedla, že vzhľadom na iné záväzky nie je schopná plniť dlh, ktorý je predmetom tohto sporu v splátkach 250 eur mesačne a taktiež preukázala, že žalobcu ako veriteľa pred podaním žaloby opakovane žiadala o povolenie nižších mesačných splátok, pričom žalobca tejto jej požiadavke nevyhovel a aj v súdnom konaní odmietol z uvedeného dôvodu uzatvorenie súdneho zmiernu. Žalovaná opakovane poukázala na neznalosť právnych predpisov a zlú finančnú situáciu a veriteľovi predložila potvrdenie a svojich výdavkoch a príjmoch. Preukázala tiež, že poberá starobný dôchodok v sume 582,40 EUR mesačne. Pokiaľ by veriteľ konal s odbornou starostlivosťou (čo v konaní nepreukázal), je vôbec otáznne, či by žalovanej dotknutý úver poskytol v takej výške a za takých zmluvných podmienok vrátane výšky mesačnej splátky. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, žalovanej umožnil splácať žalobcovi priznanú sumu v splátkach tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku. Vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu, ktorý sa zaraďuje medzi spory s ochranou slabšej strany a najmä vzhľadom na nemalú výšku priznanej sumy vyhovel žiadosti žalovanej o možnosť splácania dlžnej sumy v splátkach, rozhodol v zmysle ust. § 232 ods. 3, 4 C.s.p. a žalobcovi rozsudkom priznanú sumu povolil žalovanej zaplatiť v mesačných splátkach vo výške mesačnej splátky 100 EUR do kalendárneho mesiaca marca roku 2020 vrátane a vo výške mesačnej splátky 250 EUR od kalendárneho mesiaca apríl roku 2020 a to tak, že mesačné splátky sú splatné vždy do 15. dňa každého kalendárneho mesiaca počnúc prvým mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom tento rozsudok nadobudne právoplatnosť až do úplného splatenia s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky riadne a včas bude mať za následok splatnosť celého plnenia. V predmetnom spore si žalobca žalobou zo dňa 07.03.2017 uplatňoval istinu vo výške 20.446,78 EUR spolu s príslušenstvom (so zmluvnými úrokmi a so zákonnými úrokmi z omeškania). Podaním zo dňa 14.10.2019 žalobca vzal žalobu v časti späť a navrhol, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 19.846,78 EUR s ročným úrokom vo výške 5,99 % z dlžnej sumy a s ročným úrokom z omeškania vo výške 5 % z dlžnej sumy zohľadňujúc čiastočné úhrady á 100 EUR (celkom 600 EUR). Keďže predmetný úver posúdil ako bezúročný a bez poplatkov, priznal žalobcovi istinu 17.650 EUR (po odpočítaní celkovej splatenej sumy medziúveru v celkovej výške 2.350 EUR od reálne poskytnutého úveru vo výške 20.000 EUR) a príslušné zákonné úroky z omeškania vo výške 5 % ročne (p.a.) zo sumy 18.250 EUR (po odpočítaní uhradenej sumy 1.750 EUR od úveru 20.000 EUR ku dňu podania žaloby) a následne vždy po dátume platby zo sumy poníženej o sumu á 100 EUR, ktoré žalovaná realizovala po podaní žaloby. Vo zvyšnej časti žalovanej istiny s príslušnými úrokmi z omeškania a zmluvnými úrokmi žalobu vzhľadom na to, že posúdil zmluvu ako bezúročnú a bez poplatkov, ako nedôvodnú zamietol a priznal žalobcovi iba istinu reálne poskytnutého medziúveru zníženú o platby zo strany žalovanej a príslušné zákonné úroky z omeškania vo výške 5 % (§ 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 nariadenia 87/1995 Z.z.). O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 256 ods. 1 C.s.p. Pokiaľ ide o čiastočné zastavenie konania nárok na náhradu trov konania priznal žalobcovi v celom rozsahu, keďže žaloba bola vzhľadom na čiastočné plnenia po podaní žaloby zo strany žalovanej podaná dôvodne, čím žalovaná procesne zavinila zastavenie konania v uvedenej časti plnenia 600 eur so zákonnými úrokmi z omeškania. Pokiaľ ide o celkový nárok na náhradu trov konania vo veci, keďže žalobe vyhovel v časti žalobného návrhu a žalobca mal preto len čiastočný úspech vo veci, rozhodol o náhrade trov konania podľa celkového pomeru (miery) úspechu strán sporu vo veci. Žalobca sa v tomto spore domáhal pôvodne zaplata istiny 20.446,78 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z istiny 20.446,78 EUR od 29.12.2016 do zaplata (vyčíslením do dňa vyhlásenia rozsudku v sume 2.901,76 EUR) a spolu so zmluvným úrokom vo výške 5,99 % ročne z istiny 20.446,78 EUR od 29.12.2016 do zaplata (vyčíslením do dňa vyhlásenia rozsudku v sume 3.476,31 EUR), čo predstavuje celkom sumu 26.824,85 EUR ku dňu vyhlásenia rozsudku dňa 30.10.2019. V časti späťvzatie v sume 600 EUR bol žalobca úspešný z dôvodu, že žalovaná tým, že plnila po podaní žaloby, procesne zavinila toto čiastočné späťvzatie žaloby. Žalobcovi bola priznaná istina v celkovej výške 17.650 EUR a zákonné úroky z omeškania vyčíslením ku dňu vyhlásenia rozsudku vo výške 2.580,32 EUR, žalobca mal úspech v časti sumy 20.830,32 EUR (600 + 17.650 + 2.580,32) a žalovaná mala úspech v časti istiny 2.196,78 EUR, zmluvných úrokov 5,99 % ročne zo sumy 20.446,78 EUR od 29.12.2016 čo vyčíslením ku dňu vyhlásenia rozsudku predstavuje sumu 3.476,31 EUR a v časti úrokov z omeškania vyčíslením ku dňu vyhlásenia rozsudku v sume 321,44 EUR. Neúspech žalobcu preto ku dňu vyhlásenia rozsudku predstavuje sumu 5.994,53 EUR, čo predstavuje úspech žalovanej 22 %. Úspech žalobcu predstavuje vyčíslením ku dňu vyhlásenia rozsudku sumu 20.830,32 EUR, teda 78 %. Čistý úspech vo veci tak predstavuje 56 % (78 - 22) v prospech žalobcu, o ktoré jeho úspech prevýšil úspech žalovanej. Preto žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania proti žalovanej v rozsahu 56 %.

4. Proti tomuto rozsudku podal do zamietajúceho výroku vo veci samej a súvisiaceho výroku o trovách konania v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý žiadal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť, žalobe vyhovieť aj v napadnutej časti a priznať plný nárok na náhradu trov konania. Odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX/XXXX zo dňa 23.9.2015 absentuje povinná náležitosť podľa čl. 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch, a to celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, čo má za následok, že poskytnutý úver sa v zmysle § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch považuje za bezúročný a bez poplatkov. Poukázal na to, že podľa čl. IX ods. 4 zmluvy o úvere: "Celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť za medziúver (vypočítaná v čase uzatvorenia tejto zmluvy) 12.975,00 EUR. Celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť za stavebný úver (vypočítaná v čase uzatvorenia tejto zmluvy) 14.441,67 EUR." a podľa čl. III ods. 3 zmluvy o úvere: "Klient sa zaväzuje počas celej doby splácania medziúveru realizovať mesačne platbu vo výške 0,50 % z cieľovej sumy na medziúverový účet na úhradu úrokov z poskytnutého medziúveru a poplatkov súvisiacich s medziúverom (ďalej len "splátka medziúveru") Predpokladaná dĺžka trvania medziúveru je maximálne 101 mesiacov a končí pridelením stavebného úveru.". Podľa čl. IV ods. 2 zmluvy o úvere: "Na vytvorenie nasporenej sumy v minimálnej výške, ktorá je jednou zo zmluvných podmienok pre pridelenie stavebného úveru, klient realizuje počas trvania medziúveru odporúčaný mesačný vklad na sporenie vo výške 0,50 % z cieľovej sumy. Nasporená suma slúži pri pridelení stavebného úveru na čiastočné splatenie poskytnutého medziúveru a zabezpečuje spolu s prideleným stavebným úverom návratnosť pohľadávky z medziúveru." a podľa čl. III ods. 5 zmluvy o úvere: "Z dôvodu splácania úrokov z medziúveru a vytvorenia kapitálu t.z. nasporenej sumy (ďalej len "nasporená suma"), ktorá je jednou z podmienok pre pridelenie stavebného úveru podľa čl. IV tejto zmluvy, by mala byť klientom poukazovaná na účet XXXXXXXX/XXXX celková odporúčaná mesačná suma vo výške 250,00 EUR (slovom: EUR dvestopäťdesiat) (zaokrúhlená na celé euro nahor), ktorú následne stavebná sporiteľňa rozúčtuje na sporiteľský a medziúverový účet.", pričom podľa čl. IX ods. 1 písm. e) zmluvy o úvere: "Klient prehlasuje, že ho stavebná sporiteľňa informovala, že si v zmysle jej Sadzobníka poplatkov účtuje nasledovné poplatky: (...) poplatok za ročný výpis z medziúverového/úverového účtu (...)." V súlade s čl. I ods. 2 zmluvy o úvere bol žalovanej poskytnutý špecifický druh úveru - medziúver, ktorý slúži na preklopenie obdobia do pridelenia cieľovej sumy a vzniku nároku na stavebný úver. Počas splácania medziúveru bola žalovaná povinná realizovať mesačne platbu vo výške 0,50 % z cieľovej sumy t.j. 125,- EUR na medziúverový účet, ktorá slúžila na úhradu úrokov z poskytnutého medziúveru a poplatkov súvisiacich s medziúverom. Jednou z podmienok, aby bol žalovanej pridelený stavebný úver, je nasporenie sumy počas trvania medziúveru. Za týmto účelom bola žalovaná povinná uskutočňovať mesačnú platbu vo výške 0,50 % z cieľovej sumy t.j. 125,- EUR na sporiteľský účet. Z dôvodu splácania úrokov z medziúveru a vytvorenia kapitálu bola odporúčaná mesačná suma vo výške 250,- EUR. Táto suma bola v zmysle zmluvy o úvere prerozdelená na medziúverový účet a na sporiteľský účet. Samotná splátka poskytnutého medziúveru tak predstavovala sumu iba vo výške 125,- EUR (uvedená skutočnosť vyplýva aj z príloh k zmluve o úvere, ktoré tvoria jej neoddeliteľnú súčasť). V zmysle zmluvy o úvere mal medziúver trvať maximálne 101 mesiacov, počas ktorých malo dôjsť k splneniu podmienok na pridelenie stavebného úveru. Počas trvania medziúveru by tak žalovaná uhradila iba na medziúverový účet sumu vo výške 12.625,- EUR (101 x 125,- EUR), pričom z prílohy č. 2 k zmluve o úvere vyplýva, že žalovaná v priebehu trvania medziúveru bola povinná uhradiť aj poplatok za poskytnutie medziúveru vo výške 300,- EUR a poplatky za ročné výpisy z medziúverového účtu spolu vo výške 50,- EUR. Celková čiastka, ktorú by žalovaná uhradila počas trvania medziúveru je tak suma spolu vo výške 12.975,- EUR, ktorá jednoznačne vyplýva aj z čl. IX ods. 4 zmluvy o úvere. Pravidelné mesačné platby vo výške 125,- EUR poukazované na sporiteľský účet nemožno započítať do celkovej čiastky, ktorú žalovaná uhradí počas trvania medziúveru, keďže uvedená platba slúži len na sporenie a nie na uhrádzanie poskytnutého medziúveru. Za predpokladu, že by žalovaná splnila podmienky pre pridelenie stavebného úveru bola by povinná v súlade s čl. V ods. 2 zmluvy o úvere splácať stavebný úver pravidelnou mesačnou splátkou vo výške 250,- EUR (uvedená skutočnosť vyplýva aj z príloh k zmluve o úvere, ktoré tvoria jej neoddeliteľnú súčasť). Pričom splácanie stavebného úveru malo trvať 58 mesiacov, počas ktorých malo dôjsť k úplnému splateniu poskytnutého úveru. Počas trvania stavebného úveru by tak žalovaná uhradila sumu vo výške 14.441,67 EUR [57 x 250,- EUR; 1 x 191,67 EUR (predstavuje už iba doplatok úveru, čo vyplýva z prílohy č. 1)]. Uvedená suma opätovne jednoznačne vyplýva aj z čl. IX ods. 4 zmluvy o úvere. Žalovaná by tak dokopy počas trvania medziúveru a stavebného úveru zaplatila celkovú čiastku vo výške 27.416,67 EUR (12.975,00 EUR + 14.441,67 EUR). Keďže žalovanej mal byť pôvodne poskytnutý úver

vo výške 25.000,- EUR, došlo by k preplateniu úveru iba vo výške 2.416,67 EUR. Súd prvej inštancie tak nesprávne uvádza, že celková čiastka medziúveru, ktorú by žalovaná musela zaplatiť predstavuje sumu vo výške 32.975,- EUR. K uvedenej sume dospel na základe súčtu poskytnutej sumy vo výške 20.000,- EUR a celkovej čiastky, ktorú musí klient uhradiť podľa zmluvy o úvere. Tento výpočet však nezohľadňuje jednotlivé ustanovenia zmluvy o úvere a je vo veľkej miere nelogický. Odôvodnenie súdu prvej inštancie je navyše viac ako zmätočné a prvoinštančný súd opomenul skutočnosť, že poskytnutý medziúver trvá len určité, presne vymedzené obdobie, počas ktorého má dôjsť k splneniu podmienok a následnému prideleniu stavebného úveru. Celková čiastka, ktorú klient zaplatí za poskytnutý úver predstavuje súčet celkovej čiastky medziúveru a stavebného úveru. Pre lepšiu prehľadnosť tohto špecifického druhu úveru je však vyjadrená celková čiastka v zmluve o úvere samostatne pre medziúver a samostatne pre stavebný úver. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a jednotlivé ustanovenia zmluvy o úvere nemohol súd prvej inštancie dospieť k záveru, že zmluva o úvere neobsahuje správne uvedenú celkovú čiastku, ktorú je klient povinný zaplatiť, a tak nemožno tvrdiť, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov, v dôsledku čoho má nárok aj na riadny úrok po splatnosti úveru. V súvislosti s otázkou nároku na zaplatenie úroku z úveru za obdobie po mimoriadnej splatnosti úveru vzhľadom na nejednotnú rozhodovaciu prax poukázal na viaceré rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Nitre, Krajského súdu v Žiline, Krajského súdu v Košiciach, Krajského súdu v Banskej Bystrici, Krajského súdu v Prešove a tiež Najvyššieho súdu ČR k danej otázke. Ďalšie odvolacie dôvody žalobca v danej veci neuplatnil.

5. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu žiadala rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť, keď nesúhlasila s argumentáciou žalobcu v odvolaní. Poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 29.4.2015, sp. zn. 15Co/223/2015, v ktorom súd ustálil, že úvahy podľa ktorých termín konečnej splatnosti úveru možno logicky vyvodiť z dohodnutého počtu splátok úveru, ktorých počet je v zmluve dohodnutý na 42 splátok, nezodpovedajú dikcii ust. § 9 ods. 2 písm. f) cit. zákona a nie sú správne a uvedený nedostatok zmluvy nemožno obhájiť ani tvrdením, že konečná splatnosť úveru je uvedená v tzv. Oznamení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, pričom pre správnosť rozhodnutia a záver súdu o tom, že úver je bezúročný a bez poplatkov bolo postačujúce, ak súd zistil, že v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere chýba čo i len jedna z náležitostí. Rovnako poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3Cob/414/2012 a odvolanie považovala za nedôvodné.

6. Odvolací súd prejednal vec podľa § 380 ods. 1 C.s.p., viazaný odvolacími dôvodmi obsiahnutými v odvolaní žalobcu, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

7. V preskúmvanej veci sa správne súd prvej inštancie pre účely posúdenia dôvodnosti podanej žaloby v napadnutej časti zaoberal v prvom rade tým, či ide o spotrebiteľský právny vzťah a následne otázkou, či spotrebiteľský úver, ktorý bol žalovanej poskytnutý, treba považovať za spotrebiteľský úver poskytnutý bezúročne a bez poplatkov. V tomto smere vykonal všetko dokazovanie potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, pričom sa správne zamerl najmä na obsah zmluvy zmluvu o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXX/XXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie medziúveru žalovanej na preklopenie obdobia do pridelenia cieľovej sumy a vzniku nároku na stavebný úver, okolnosti jej uzavretia a obsah s ňou súvisiacich dokumentov, vrátane posúdenia významu z nich vyplývajúcich skutočností najmä z hľadiska bezpoplatkovosti a bezúročnosti úveru. Po náležitom vyhodnotení vykonaných dôkazov v súlade s ust. § 191 C.s.p., správne ustálil ich obsah. V tomto smere považuje odvolací súd skutkové zistenia súdu prvej inštancie za správne a v súlade s ust. § 383 C.s.p. z nich vychádzal aj v odvolacom konaní, keď vzhľadom na správnosť skutkových zistení súdu prvej inštancie neboli splnené podmienky na opakovanie vykonaných dôkazov ani doplnenie dokazovania odvolacím súdom (§ 384 C.s.p.).

8. Treba tiež vychádzať z toho, že na základe dostatočne a správne ustáleného skutkového stavu veci dospel súd prvej inštancie k správne záveru, že úver poskytnutý žalovanej treba považovať za bezúročný a bez poplatkov. Záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru opiera prvoinštančný súd o viaceré dôvody. V prvom rade konštatoval, že zmluvné podmienky uvedené v dotknutej zmluve nie sú vyjadrené ani určito, ani jasne a ani zrozumiteľne, pričom z uzavretej zmluvy nevyplýva celková čiastka, ktorú musí žalovaná ako spotrebiteľ zaplatiť. Zároveň však dospel k záveru, že žalobca ako veriteľ napriek ustanoveniu § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v prípade žalovanej

nepostupoval s odbornou starostlivosťou, keď vôbec neposúdil jej schopnosť splácať spotrebiteľský úver, pričom toto porušenie povinnosti zo strany žalobcu kvalifikoval ako hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., ktoré má za následok, že v zmysle § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. treba predmetný spotrebiteľský úver považovať za poskytnutý bezúročne a bez poplatkov. V tejto súvislosti zdôraznil, že žalobca posudzovanie schopnosti žalovanej splácať úver v konaní nepreukázal, pričom žalovaná v čase podpisu zmluvy už mala minimálne jeden ďalší spotrebiteľský so spoločnosťou PROFI CREDIT Slovakia, a.s. s mesačnými splátkami á 81,82 EUR pri poberaní starobného dôchodku cca 550 EUR mesačne.

9. Odvolací súd považuje za nevyhnutné zdôrazniť, že z hľadiska opodstatnenosti podaného odvolania je mimoriadne významné, že spomedzi dôvodov, pre ktoré súd prvej inštancie považoval poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov a na základe toho dospel k záveru, že v napadnutej časti je potrebné žalobu zamietnuť, žalobca podaným odvolaním nenapadol všetky skutkové a právne závery, na ktorých prvoinštančný súd založil svoje rozhodnutie. Namietal totiž iba správnosť záveru o tom, že zmluvné podmienky uvedené v dotknutej zmluve nie sú vyjadrené ani určito, ani jasne a ani zrozumiteľne, pričom z uzavretej zmluvy nevyplýva celková čiastka, ktorú musí žalovaná ako spotrebiteľ zaplatiť, nie však už záver o hrubom porušení jeho povinnosti vyplývajúcej z ust. § 7 zákona č. 129/2010 Z.z., ktoré predstavuje samostatný dôvod bezpoplatkovosti a bezúročnosti úveru.

10. Vychádzajúc z uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že hoci námietku žalobcu smerujúcu k nedostatku obsahových náležitostí úverovej zmluvy uzavretej medzi stranami možno považovať za opodstatnenú (údaje uvedené v zmluve umožňujú zistiť všetky zákonom stanovené obsahové náležitosti zmluvy, napriek zvýšeným nárokom na pochopenie jej obsahu, ktoré súvisia s tým, že ide o poskytnutie medziúveru a zmluvnú úpravu ostatných súvisiacich vzťahov stavebného sporenia) nemá to žiadny vplyv na výsledok odvolacieho konania. Pri absencii odvolacích dôvodov žalobcu smerujúcich proti správnosti záverov súdu prvej inštancie, podľa ktorých je poskytnutý úver bezúročný a bez poplatkov z dôvodu hrubého porušenia povinnosti žalobcu posúdiť schopnosť žalovanej splácať spotrebiteľský úver na základe údajov o jej príjmoch, výdavkoch, rodinnom stave a tiež údajov z príslušnej databázy alebo registra a ktoré plne postačujú pre zamietnutie podanej žaloby v napadnutej časti, totiž odvolací súd tieto závery nie je oprávnený preskúmať z hľadiska ich vecnej správnosti a je povinný vychádzať z toho, že sú správne. Nakoľko predmetný spotrebiteľský úver treba (bez možnosti preskúmania správnosti tohto záveru) považovať za bezúročný a bez poplatkov už len z dôvodu závažného (hrubého) porušenia povinností žalobcu pri posúdení schopnosti žalovanej splácať spotrebiteľský úver, bez ohľadu na opodstatnenosť odvolacej argumentácie žalobcu potom nebolo možné rozhodnúť v jeho prospech. Bráni tomu totiž súčasná právna úprava systému neúplnej apelácie, vyplývajúca z jednotlivých ustanovení Civilného sporového poriadku upravujúcich odvolacie dôvody a rozsah odvolacieho prieskumu, ktoré odvolaciemu súdu iné ako skutočnosti a závery namietané v rámci odvolacích dôvodov zohľadniť neumožňujú. Nad rámec uvedeného odvolací súd v súvislosti s porušením povinnosti žalobcu posúdiť schopnosť žalovanej splácať spotrebiteľský úver považuje za potrebné zdôrazniť, že okrem toho, že žalobca v tomto smere nepredniesol žiadne tvrdenia a nepreukázal uskutočnenie akejkoľvek snahy o overenie schopností žalovanej úver splácať, súd prvej inštancie správne poukázal na to, že žalovaná v čase uzavretia úverovej zmluvy so žalobcom mala (nebankový) úver poskytnutý spoločnosťou PROFI CREDIT Slovakia, a.s. s mesačnými splátkami á 81,82 eur, pričom jej jediným známym príjmom bol poberaný starobný dôchodok vo výške cca 550 eur mesačne. Z uvedeného je potom zrejmé, že ak by žalobca bol v súlade s ust. § 7 zákona vykonal čo i len minimálnu iniciatívu (pričom od žalovanej mal osobitne udelený súhlas na oboznamovanie sa s jej údajmi v databáze úverového registra NON-Banking Credit Bureau), museli vzniknúť závažné pochybnosti o jej schopnosti poskytnutý úver splácať. Za tohto stavu potom treba záver súdu prvej inštancie, podľa ktorého hrubé porušenie povinností zo strany žalobcu má okrem vylúčenia požiadavky na jednorazové splatenie úveru za následok i to, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov, považovať aj za vecne správny.

11. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, v ktorej s poukazom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru, podanú žalobu vo zvyšnej časti zamietol, v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 C.s.p.).

12. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 C.s.p., avšak v odvolacom konaní úspešnej žalovanej náhradu trov

odvolacieho konania nepriznal, nakoľko je nepochybné, že jej žiadne trovy nevznikli.

v odvolacom konaní

13. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).